Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 761/2001**

af 19. marts 2001

om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

(EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**A1**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 327 af 4.12.2002, s. 10 (761/2001)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 761/2001

af 19. marts 2001

om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 20. december 2000, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til traktatens artikel 2 har Fællesskabet bl.a. til opgave at fremme en bæredygtig vækst i hele Fællesskabet, og i resolution af 1. februar 1993 ([4]) understreges betydningen af en sådan bæredygtig vækst.

(2) I Kommissionens program »Mod en bæredygtig udvikling«, der med hensyn til den deri fastsatte generelle strategi blev godkendt ved resolutionen af 1. februar 1993, understreges organisationernes rolle og ansvar, både med hensyn til at styrke økonomien og beskytte miljøet i hele Fællesskabet.

(3) I programmet »Mod en bæredygtig udvikling« hedder det, at udbuddet af instrumenter på miljøbeskyttelsesområdet bør udvides, og at der bør anvendes markedsmekanismer for at få organisationerne til at udvise en fremadrettet miljøholdning, som går videre end opfyldelsen af de relevante lovfæstede miljøkrav.

(4) Kommissionen bør fremme en sammenhængende strategi mellem de retsakter, der udarbejdes i Fællesskabet inden for miljøbeskyttelse.

(5) Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93 af 29. juni 1993 om industrivirksomheders frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision ([5]) har vist sig at være et effektivt middel til at fremme industriens miljøindsats og -resultater.

(6) Erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EØF) nr. 1836/93 bør udnyttes til at øge effektiviteten af fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision, i det følgende benævnt »EMAS«, som middel til at forbedre organisationernes samlede miljøindsats og -resultater.

(7) EMAS bør være åben for alle organisationer, der påvirker miljøet, fordi ordningen giver dem mulighed for at styre disse

([1]) EFT C 400 af 22.12.1998, s. 7, og EFT C 212 E af 25.7.2000, s. 1.
([2]) EFT C 209 af 22.7.1999, s. 43.
([3]) Europa-Parlamentets udtalelse af 15.4.1999 (EFT C 219 af 30.7.1999, s. 385), bekræftet den 6.5.1999 (EFT C 279 af 1.10.1999, s. 253), Rådets fælles holdning af 28.2.2000 (EFT C 128 af 8.5.2000, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 6.7.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT). Europa-Parlamentets afgørelse af 14.2.2001 og Rådets afgørelse af 12.2.2001.
([4]) Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 1. februar 1993 om et program for Fællesskabets politik og virke inden for miljø og bæredygtig udvikling (EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1).
([5]) EFT L 168 af 10.7.1993, s. 1.

▼B

miljøpåvirkninger og forbedre deres samlede miljøindsats og -resultater.

(8) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet som omhandlet i traktatens artikel 5 kan EMAS-ordningens muligheder for at forbedre de europæiske organisationers miljøindsats og -resultater bedre gennemføres på fællesskabsplan. Formålet med denne forordning er at sikre en ensartet gennemførelse af EMAS i hele Fællesskabet ved at tilvejebringe fælles regler, procedurer og væsentlige krav vedrørende EMAS, mens foranstaltninger, der kan gennemføres hensigtsmæssigt på nationalt plan, overlades til medlemsstaterne.

(9) Organisationerne bør tilskyndes til frivillig deltagelse i EMAS, hvilket kan komme organisationerne til gode for så vidt angår myndighedskontrol, omkostningsbesparelser og omdømme hos offentligheden.

(10) Det er vigtigt, at små og mellemstore virksomheder deltager i EMAS, og at deres deltagelse fremmes ved at lette deres adgang til oplysninger, eksisterende støttemidler og offentlige institutioner og ved at iværksætte eller fremme tekniske hjælpeforanstaltninger.

(11) De oplysninger, der tilvejebringes af medlemsstaterne, bør anvendes af Kommissionen til at vurdere behovet for at udvikle særlige foranstaltninger til at øge organisationers, navnlig små og mellemstore virksomheders, deltagelse i EMAS.

(12) Organisationer, der gennemfører miljøledelsessystemer, vinder i gennemsigtighed og pålidelighed, når deres miljøledelsessystem, miljørevisionsprogram og miljøredegørelse undersøges til kontrol af, om de opfylder de relevante krav i denne forordning, og når miljøredegørelsen og de efterfølgende opdateringer heraf bekræftes af akkrediterede miljøverifikatorer.

(13) For at sikre EMAS-ordningens troværdighed generelt er det derfor nødvendigt, at der skabes sikkerhed for, at miljøverifikatorerne har den fornødne kompetence, og at denne til stadighed forbedres, gennem en uafhængig og neutral akkrediteringsordning, videreuddannelse og gennem passende tilsyn med deres aktiviteter. Der bør derfor indføres et tæt samarbejde mellem de nationale akkrediteringsorganer.

(14) Organisationerne bør tilskyndes til regelmæssigt at udarbejde og offentliggøre miljøredegørelser, hvorved offentligheden og andre interesseparter holdes underrettet om deres miljøindsats og -resultater.

(15) Medlemsstaterne kan give incitamenter for at tilskynde organisationer til at deltage i EMAS.

(16) Kommissionen bør yde de lande, der har søgt om EU-medlemskab, teknisk bistand til at etablere de nødvendige strukturer for anvendelsen af EMAS.

(17) Ud over miljøledelsessystemets generelle krav tillægger EMAS følgende elementer særlig betydning: overholdelse af retsforskrifterne, forbedring af miljøindsatsen og -resultaterne samt ekstern kommunikation og medarbejderinddragelse.

(18) Kommissionen bør tilpasse denne forordnings bilag, med undtagelse af bilag V, anerkende europæiske og internationale miljøstandarder af relevans for EMAS og udarbejde retningslinjer for partnerskab med EMAS-interesserede parter for at sikre, at EMAS-kravene gennemføres ensartet i alle medlemsstaterne. Ved udarbejdelsen af sådanne retningslinjer bør Kommissionen tage hensyn til Fællesskabets miljøpolitik, herunder navnlig fællesskabslovgivningen og, hvor det er relevant, internationale forpligtelser.

(19) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de

▼B

nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(20) Denne forordning bør om nødvendigt tages op til revision efter en vis periode på grundlag af erfaringerne med dens anvendelse.

(21) De europæiske institutioner bør bestræbe sig på at virkeliggøre principperne i denne forordning.

(22) Denne forordning erstatter forordning (EØF) nr. 1836/93, som derfor bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Miljøledelses- og miljørevisionsordningen og dens målsætninger

1. Der oprettes en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision, i det følgende benævnt »EMAS«, som organisationer frivilligt kan deltage i; sigtet hermed er at bedømme og forbedre organisationernes miljøindsats og -resultater og tilvejebringe relevante oplysninger til offentligheden og andre interesseparter.

2. EMAS har til formål at fremme en løbende forbedring af organisationernes miljøindsats og -resultater gennem:

a) organisationernes indførelse og gennemførelse af miljøledelsessystemer som beskrevet i bilag I

b) systematisk, objektiv og regelmæssig bedømmelse af disse systemers resultater som beskrevet i bilag I

c) oplysning om miljøindsatsen og -resultaterne samt en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter

d) medarbejdernes aktive inddragelse i organisationen samt en tilstrækkelig uddannelse og videreuddannelse, der muliggør en aktiv medvirken i de under litra a) nævnte opgaver. Desuden skal enhver medarbejderrepræsentant, der anmoder herom, også inddrages.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »miljøpolitik«: en organisations overordnede mål og principper på miljøområdet, herunder overensstemmelse med alle relevante lovbestemte miljøkrav, og et engagement i den løbende forbedring af miljøindsatsen; denne miljøpolitik danner rammen for fastsættelse og revision af miljømålsætninger og -mål

b) »løbende forbedring af miljøindsatsen og -resultaterne«: styrkelse år for år af de målbare resultater af miljøledelsessystemet i forbindelse med en organisations forvaltning af sine væsentlige miljøforhold på grundlag af sin miljøpolitik og sine miljømålsætninger og -mål; styrkelsen af resultaterne skal ikke nødvendigvis ske på alle aktivitetsområder samtidig

c) »miljøindsats og -resultater«: resultaterne af en organisations forvaltning af sine miljøforhold

d) »forebyggelse af forurening«: brug af metoder, sædvaner, materialer eller produkter, som undgår, reducerer eller styrer forureningen, hvilket kan indbefatte genanvendelse, behandling, procesændringer styringsmekanismer, rigtig anvendelse af ressourcer og materialesubstitution

e) »miljøkortlægning«: en indledende, tilbundsgående gennemgang af miljøforhold, miljøpåvirkninger og miljøindsats og -resultater i forbindelse med en organisations aktiviteter (bilag VII)

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

f) »miljøforhold«: enkeltdel af en organisations aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, som kan påvirke miljøet (bilag VI); et væsentligt miljøforhold er et miljøforhold, der har eller kan have en væsentlig miljøpåvirkning

g) »miljøpåvirkning«: enhver ændring i miljøet, hvad enten den er skadelig eller gavnlig, som helt eller delvis er et resultat af en organisations aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser

h) »miljøprogram«: en beskrivelse af de foranstaltninger (ansvar og midler), som er truffet eller påtænkes for at nå miljømålsætninger og -mål, samt fristerne for gennemførelsen af disse miljømålsætninger og -mål

i) »miljømålsætning«: samlet miljømål, der udspringer af miljøpolitikken, og som en organisation beslutter sig for at opfylde, og som skal være talbestemt, når det er praktisk muligt

j) »miljømål«: detaljeret krav til indsats og resultater, som gælder for organisationen eller dele heraf, som udspringer af miljømålsætningerne, og som det er nødvendigt at sætte og opfylde for at nå disse målsætninger, og som ydermere er talbestemt, når det er praktisk muligt

k) »miljøledelsessystem«: den del af det samlede ledelsessystem, der indbefatter organisationsstruktur, planlægningsaktiviteter, ansvar, sædvaner, procedurer, metoder og ressourcer til at udvikle, gennemføre, revidere og opretholde miljøpolitikken

l) »miljørevision«: et styringsværktøj, der omfatter en systematisk, dokumenteret, periodisk og uvildig bedømmelse af, hvor godt organisationen, styringssystemet og metoderne til beskyttelse af miljøet fungerer med henblik på:

   i) at lette ledelsens kontrol med forhold, der kan påvirke miljøet

   ii) at vurdere, om miljøpolitikken efterleves, herunder organisationens miljømålsætninger og -mål (bilag II)

m) »revisionscyklus«: det tidsrum, inden for hvilket samtlige aktiviteter revideres (bilag II)

n) »miljørevisor«: en enkeltperson eller en gruppe af personer, som — uanset om vedkommende er ansat i organisationen eller ej — optræder på organisationens øverste ledelses vegne og enkeltvis eller samlet har de i bilag II, punkt 2.4, nævnte kundskaber, og som er tilstrækkelig uafhængig i forhold til de aktiviteter, der revideres, til at kunne foretage en objektiv vurdering af dem

o) »miljøredegørelse«: en erklæring indeholdende de i bilag III, punkt 3.2, litra a)-g), omhandlede oplysninger

p) »interessepart«: en person eller gruppe, herunder myndigheder, der er involveret i eller berørt af en organisations miljøindsats og -resultater

q) »miljøverifikator«: en person eller organisation, som er uafhængig af den organisation, der kontrolleres, og som er akkrediteret i overensstemmelse med de i artikel 4 fastlagte betingelser og procedurer

r) »akkrediteringsordning«: en ordning til akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer under ledelse af en uvildig institution eller organisation, der udpeges eller oprettes af medlemsstaten (akkrediteringsorgan), og som råder over de fornødne ressourcer og har de fornødne kundskaber samt egnede procedurer til at udføre de i denne forordning fastsatte opgaver i forbindelse med en sådan ordning

s) »organisation«: virksomhed, sammenslutning, firma, bedrift, myndighed eller institution eller dele eller kombinationer heraf, uanset om de er juridiske personer, offentlige eller private, og som har sine egne funktioner og egen administration

   Spørgsmålet om, hvilken enhed der skal registreres som en organisation under EMAS, afgøres i samarbejde med miljøverifikatoren og, hvor det er hensigtsmæssigt, registreringsorganerne under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer, udarbejdet efter proceduren i artikel 14, stk. 2, men enheden må ikke overskride en medlemsstats grænser. Den mindste enhed, der tages i betragt-

▼B

ning, er et anlægsområde. Under særlige omstændigheder, som Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 14, stk. 2, kan den mindste enhed, der registreres under EMAS, være mindre end et anlægsområde, f.eks. en underafdeling med egne funktioner.

t) »anlægsområde«: hele det geografisk afgrænsede landområde, der er under kontrol af en organisation, hvis virksomhed omfatter aktiviteter, produkter og tjenesteydelser. Et anlægsområde omfatter alle former for anlæg, udstyr og materialer

u) »registreringsorganer«: de organer, nationale, regionale eller lokale, som medlemsstaterne udpeger i overensstemmelse med artikel 5 til at udføre de opgaver, der er nævnt i denne forordning.

Artikel 3

Deltagelse i EMAS

1. EMAS er åben for deltagelse af organisationer, der ønsker at forbedre deres samlede miljøindsats og -resultater.

2. For at en organisation kan blive registreres under EMAS, skal den

a) foretage en miljøkortlægning af sine aktiviteter, produkter og tjenesteydelser i overensstemmelse med bilag VII, for så vidt angår de forhold, der er omhandlet i bilag VI, og i lyset af resultaterne af denne kortlægning indføre et miljøledelsessystem, der omfatter alle de krav, der er beskrevet i bilag I, navnlig kravet om opfyldelse af den relevante miljølovgivning.

   Organisationer, der har et certificeret miljøledelsessystem, som er anerkendt i overensstemmelse med kravene i artikel 9, behøver dog ikke, ved overgang til EMAS, at foretage en formel miljøkortlægning, hvis det certificerede miljøledelsessystem indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at de i bilag VI omhandlede miljøforhold kan indkredses og vurderes

b) gennemføre eller lade gennemføre miljørevision i overensstemmelse med kravene i bilag II. Miljørevisionerne skal tage sigte på at vurdere organisationens miljøindsats og -resultater

c) udarbejde en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag III, punkt 3.2. I redegørelsen skal der lægges særlig vægt på organisationens miljøresultater sammenholdt med dens miljømålsætninger og -mål og kravet om en vedvarende forbedring af miljøindsatsen, og der skal tages hensyn til relevante interesseparters informationsbehov

d) lade en eventuel miljøkortlægning, miljøledelsessystemet, miljørevisionsproceduren og miljøredegørelsen gennemgå til verificering af, at de opfylder de relevante krav i denne forordning, og lade miljøredegørelsen bekræfte af miljøverifikatoren til sikring af, at den opfylder kravene i bilag III

e) sende den bekræftede miljøredegørelse til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor den organisation, der ønsker registrering, er beliggende, og gøre den tilgængelig for offentligheden, når registreringen er foretaget.

3. For at en organisation kan opretholde sin EMAS-registrering, skal den

a) have miljøledelsessystemet og miljørevisionsprogrammet verificeret i overensstemmelse med kravene i bilag V, punkt 5.6

b) sende registreringsorganet de nødvendige årlige bekræftede ajourføringer af sin miljøredegørelse og gøre dem tilgængelige for offentligheden. Den hyppighed, hvormed ajourføringen skal foretages, kan fraviges efter betingelser, der fastsættes i retningslinjer fra Kommissionen, som vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2, navnlig for små organisationer og små virksomheder i henhold til Kommissionens henstilling 96/280/EF ([1]), og hvis der ikke er sket nogen væsentlig ændring i miljøledelsessystemet.

([1]) EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

▼B

Artikel 4

Akkrediteringsordning

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for akkreditering af uafhængige miljøverifikatorer og for tilsyn med disses virksomhed. Medlemsstaterne kan til dette formål enten anvende allerede bestående akkrediteringsorganer eller de i artikel 5 omhandlede registreringsorganer, eller de kan udpege eller oprette andre organer med behørig status.

Medlemsstaterne sørger for, at sådanne organer sammensættes således, at der er garanti for, at de udøver deres hverv uafhængigt og neutralt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at de pågældende ordninger er fuldt funktionsdygtige senest 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

3. I forbindelse med oprettelse og forvaltning af akkrediteringsordningerne hører medlemsstaterne de involverede parter i passende omfang.

4. Akkreditering af miljøverifikatorer og tilsyn med deres virksomhed skal ske i overensstemmelse med kravene i bilag V.

5. Miljøverifikatorer, der er akkrediteret i en medlemsstat, kan udføre verifikationer i enhver anden medlemsstat i overensstemmelse med kravene i bilag V. Påbegyndelsen af verifikationen meddeles den medlemsstat, hvor verifikationen udføres, og der føres tilsyn med verifikationen efter dennes akkrediteringsordning.

6. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, som de træffer i henhold til denne artikel, og gør opmærksom på relevante ændringer i akkrediteringsordningernes opbygning og procedurer.

7. Kommissionen fremmer samarbejdet mellem medlemsstaterne efter proceduren i artikel 14, stk. 2, navnlig med henblik på at undgå uoverensstemmelse mellem bilag V og de kriterier, betingelser og procedurer, som de nationale akkrediteringsorganer anvender i forbindelse med akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer, og således sikre, at kvaliteten af disse er ensartet.

8. Akkrediteringsorganerne opretter et forum bestående af samtlige akkrediteringsorganer; forummet skal give Kommissionen de fornødne oplysninger og midler i hænde, for at den kan opfylde sin forpligtelse i henhold til stk. 7. Det skal mødes mindst en gang om året, med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen.

Forummet skal efter behov udarbejde retningslinjer om spørgsmål vedrørende akkreditering af og tilsyn med verifikatorer samt disses kompetence. Disse retningslinjer udarbejdes efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Forummet skal udvikle procedurer for gensidig overvågning for at sikre, at akkrediteringsorganerne og verifikationsprocessen fungerer på samme måde i alle medlemsstaterne. Formålet hermed er at sikre, at akkrediteringsordningerne i samtlige medlemsstater opfylder kravene i denne forordning. Kommissionen får forelagt en rapport om disse evalueringer, som den fremsender til orientering til det udvalg, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, og gør tilgængelig for offentligheden.

Artikel 5

Registreringsorganer

1. Hver enkelt medlemsstat udpeger senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden de organer, der er ansvarlige for udførelsen af de opgaver, som er omhandlet i denne forordning, især de i artikel 6 og 7 anførte, og underretter Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne sørger for, at registreringsorganerne sammensættes på en måde, der sikrer, at de er uafhængige og neutrale, og at de anvender bestemmelserne i denne forordning på en ensartet måde.

▼B

3. Medlemsstaterne skal have retningslinjer for registreringsorganerne vedrørende suspension og slettelse af organisationer fra registeret. Registreringsorganerne indfører navnlig procedurer til

— behandling af henvendelser fra interesseparter vedrørende registrerede organisationer og til

— behandling af afslag på og slettelse eller suspension af registreringer.

4. Registreringsorganet er ansvarligt for registrering af organisationer under EMAS. Det skal derfor kontrollere optagelse og opretholdelse af organisationer i registret.

5. Registreringsorganerne fra alle medlemsstaterne mødes mindst en gang årligt med deltagelse af en repræsentant for Kommissionen. Formålet med disse møder er at sikre ensartethed i procedurerne for registrering af organisationer under EMAS, herunder suspension og ophævelse af registrering. Registreringsorganerne indfører en ordning med gensidig overvågning, så de kan nå frem til fælles forståelse af, hvordan registrering skal udføres i praksis. Kommissionen får forelagt en rapport om denne ordning, som den fremsender til orientering til det udvalg, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, og gør den tilgængelig for offentligheden.

Artikel 6

Registrering af organisationer

Registreringsorganerne registrerer organisationer ud fra følgende kriterier:

1. Hvis et registreringsorgan

   — har modtaget en bekræftet miljøredegørelse og

   — har modtaget en udfyldt formular, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VIII, fra organisationen og

   — har modtaget et eventuelt registreringsgebyr som omhandlet i artikel 16 og

   — på grundlag af den modtagne dokumentation, og navnlig ved forespørgsel hos den kompetente tilsynsmyndighed om organisationens opfyldelse af den relevante miljølovgivning, finder det godtgjort, at den pågældende organisation opfylder alle forordningens krav,

   registrerer det organisationen og tildeler den et registreringsnummer. Registreringsorganet meddeler organisationens ledelse, at organisationen er optaget i registeret.

2. Hvis et registreringsorgan modtager en tilsynsrapport fra akkrediteringsorganet, hvoraf det fremgår, at verifikators aktiviteter ikke har været udført på en måde, der er tilstrækkelig til at godtgøre, at ansøgerorganisationen opfylder forordningens krav, afslår eller suspenderer registreringsorganet registrering af organisationen, indtil det er godtgjort, at organisationen har opfyldt EMAS-kravene.

3. Hvis en organisation ikke senest tre måneder efter den herfor fastsatte frist har tilsendt et registreringsorgan

   — de årlige bekræftede ajourføringer af miljøredegørelsen eller

   — en udfyldt formular, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VIII, eller

   — eventuelle registreringsgebyrer

   suspenderes eller slettes organisationen fra registeret, afhængigt af forseelsens art og omfang. Registreringsorganet underretter organisationens ledelse om årsagerne til de pågældende foranstaltninger.

4. Hvis et registreringsorgan på noget tidspunkt på grundlag af modtagen dokumentation konkluderer, at en organisation ikke længere opfylder en eller flere af betingelserne i denne forordning, suspenderes eller slettes organisationen fra registeret, afhængigt af forseelsens art og omfang.

▼B

Hvis et registreringsorgan af den kompetente tilsynsmyndighed oplyses om, at der i en organisation sker tilsidesættelse af relevante lovbestemte miljøbeskyttelseskrav, afslår det registrering af organisationen eller suspenderer den fra registeret.

5. Ved afslag på registrering og ved suspension eller slettelse af organisationer fra registeret skal de relevante interesseparter høres, så registreringsorganet kan indhente fornøden dokumentation til støtte for sin afgørelse. Registreringsorganet underretter organisationens ledelse om årsagerne til de pågældende foranstaltninger og om drøftelserne med den kompetente tilsynsmyndighed.

6. Afslag på eller suspension af registrering ophæves, hvis registreringsorganet har modtaget fyldestgørende oplysninger om, at organisationen opfylder EMAS-kravene, eller hvis det har modtaget fyldestgørende oplysninger fra tilsynsmyndigheden om, at de stedfundne overtrædelser er ophørt, og at organisationen har truffet tilfredsstillende foranstaltninger for at sikre, at de ikke gentages.

Artikel 7

Liste over registrerede organisationer og miljøverifikatorer

1. Akkrediteringsorganet opretter, reviderer og ajourfører en liste over miljøverifikatorer og disses akkrediteringsområde i deres medlemsstat og tilsender hver måned Kommissionen og registreringsorganet ændringer i denne liste, enten direkte eller gennem de nationale myndigheder, afhængigt af hvad den pågældende medlemsstat har bestemt.

2. Registreringsorganerne opretter og vedligeholder en liste over registrerede organisationer i deres medlemsstat og ajourfører listen hver måned. De tilsender hver måned Kommissionen ændringer i denne liste, enten direkte eller gennem de nationale myndigheder, afhængigt af hvad den pågældende medlemsstat har bestemt, og kan via nettet af bemyndigede lokale organer etablere en informationsudvekslingsordning opdelt efter økonomiske sektorer og kompetenceområder.

3. Listen over miljøverifikatorer og EMAS-registrerede organisationer vedligeholdes af Kommissionen, som gør den tilgængelig for offentligheden.

Artikel 8

Logo

1. Organisationer, der deltager i EMAS, kan kun anvende det i bilag IV anførte logo, hvis de har en gyldig EMAS-registrering. Tekniske specifikationer for gengivelse af logoet skal vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2, og offentliggøres af Kommissionen.

2. Organisationer kan anvende EMAS-logoet i følgende sammenhænge:

a) på bekræftede oplysninger, jf. bilag III 3.5, under omstændigheder, der fastlægges i retningslinjer fra Kommissionen, som vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2, og som skal sikre, at der ikke sker forveksling med miljømærker (i dette tilfælde skal version 2 af logoet som anført i bilag IV anvendes)

b) på bekræftede miljøredegørelser (i dette tilfælde skal version 2 af logoet som anført i bilag IV anvendes)

c) på registrerede organisationers brevhoveder (i dette tilfælde skal version 1 af logoet som anført i bilag IV anvendes)

d) i dokumentation, der oplyser om en organisations deltagelse i EMAS (i dette tilfælde skal version 1 af logoet som anført i bilag IV anvendes)

e) i reklamer for produkter, aktiviteter og tjenesteydelser, dog kun under omstændigheder, der fastlægges i retningslinjer fra Kommissionen, som vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2, og som skal sikre, at der ikke sker forveksling med miljømærker.

▼B

3. Logoet må ikke anvendes i følgende tilfælde:

a) på produkter eller disses emballage

b) i forbindelse med sammenligninger med andre produkter, aktiviteter og tjenesteydelser.

Kommissionen skal imidlertid som led i den i artikel 15, stk. 3, omhandlede evaluering overveje, under hvilke ekstraordinære omstændigheder logoet kan anvendes, og skal i disse tilfælde efter proceduren i artikel 14, stk. 2, vedtage bestemmelser, som skal sikre, at der ikke sker forveksling med miljømærker.

Artikel 9

Forholdet til europæiske og internationale standarder

1. Organisationer, der anvender europæiske eller internationale standarder om miljøforhold af relevans for EMAS, og som er certificerede efter passende certificeringsregler, som sikrer opfyldelsen af kravene i den pågældende standard, skal samtidig anses for at opfylde de tilsvarende krav i denne forordning, såfremt

a) standarderne er anerkendt af Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2

b) akkrediteringskravene for certificeringsorganet er anerkendt af Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

Henvisninger til de anerkendte standarder (herunder de tilsvarende dele af EMAS) og anerkendte akkrediteringskrav offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. For at de i stk. 1 nævnte organisationer kan registreres under EMAS, skal de over for miljøverifikatoren dokumentere, at de opfylder de krav i denne forordning, der ikke er omfattet af de anerkendte standarder.

Artikel 10

Forbindelsen med anden miljølovgivning i Fællesskabet

1. EMAS berøres ikke af

a) Fællesskabets lovgivning eller

b) medlemsstaternes lovgivning eller tekniske krav, der ikke er omfattet af Fællesskabets lovgivning, og

c) organisationernes forpligtelser i henhold til nævnte lovgivning eller krav med hensyn til miljøkontrol.

2. Medlemsstaterne bør overveje, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registrering i henhold til denne forordning ved gennemførelse og håndhævelse af miljølovgivningen for at undgå unødigt dobbeltarbejde hos organisationerne og de kompetente tilsynsmyndigheder.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de træffer på dette område. Kommissionen videregiver de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, til Europa-Parlamentet og Rådet, så snart de foreligger og mindst hvert tredje år.

Artikel 11

Fremme af organisationers deltagelse, navnlig små og mellemstore virksomheder

1. Medlemsstaterne fremmer organisationers deltagelse i EMAS og tager navnlig hensyn til behovet for at sikre deltagelse fra små og mellemstore virksomheder (SMV) ved at

— lette deres adgang til oplysninger, støttemidler, offentlige institutioner og offentlige indkøb, dog med forbehold af fællesskabsreglerne for offentlige indkøb

— iværksætte eller fremme tekniske hjælpeforanstaltninger, navnlig i tilknytning til initiativer fra passende branchespecifikke eller lokale

▼B

kontaktorganer (f.eks. lokale myndigheder, handelskamre, handels- eller håndværkssammenslutninger)

— sørge for, at rimelige registreringsgebyrer fører til større deltagelse.

For at fremme deltagelsen fra SMV'er, herunder dem, der er koncentreret i bestemte geografiske områder, kan lokale myndigheder i samarbejde med industrisammenslutninger, handelskamre og interesseparter yde bistand med at indkredse væsentlige miljøpåvirkninger. SMV'erne kan dernæst anvende dette i opstillingen af deres miljøprogram og målsætningerne og målene for deres EMAS-ledelsessystem. Desuden kan der på regionalt eller nationalt plan udarbejdes programmer til fremme af SMV'ers deltagelse, f.eks. en trinvis fremgangsmåde, der fører til EMAS-registrering. Ordningen skal fungere med det formål at undgå unødvendige administrative byrder for deltagerne, især de små organisationer.

2. For at tilskynde organisationer til at deltage i EMAS bør Kommissionen og andre EF-institutioner samt nationale offentlige myndigheder, uden at det berører EF-lovgivningen, overveje, hvordan der kan tages hensyn til EMAS-registreringen, når der fastsættes kriterier for deres offentlige indkøbspolitikker.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke foranstaltninger de træffer i henhold til denne artikel. Kommissionen videregiver de oplysninger, den modtager fra medlemsstaterne, til Europa-Parlamentet og Rådet, så snart de foreligger og mindst hvert tredje år.

Artikel 12

Information

1. Hver medlemsstat skal træffe passende foranstaltninger for

a) at organisationerne bliver informeret om denne forordnings indhold

b) at offentligheden bliver informeret om formålet med og hovedlinjerne i EMAS.

Medlemsstaterne skal, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med bl.a. arbejdsgiver-, forbruger- og miljøorganisationer, fagforeninger og lokale organer navnlig anvende fagpresse, lokale blade, kampagner og alle andre passende midler til at gøre EMAS alment kendt.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i henhold til denne artikel.

3. Det påhviler Kommissionen at fremme EMAS på fællesskabsplan. Den skal især sammen med medlemmerne af det i artikel 14, stk. 1, nævnte udvalg undersøge, om der med passende midler kan udbredes kendskab til den bedste praksis.

Artikel 13

Overtrædelser

Medlemsstaterne træffer de fornødne retslige og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og meddeler Kommissionen disse foranstaltninger.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med afgørelsens artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

▼B

Artikel 15

Revisionsklausul

1. Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden tager Kommissionen EMAS op til fornyet behandling på baggrund af erfaringerne med dens anvendelse og den internationale udvikling på området og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet forslag til passende ændringer.

2. Alle bilag til denne forordning undtagen bilag V tilpasses af Kommissionen efter proceduren i artikel 14, stk. 2, på baggrund af erfaringerne med EMAS' gennemførelse og de behov for retningslinjer vedrørende EMAS-kravene, der opstår.

3. Kommissionen skal navnlig i samarbejde med medlemsstaterne senest fem år efter forordningens ikrafttræden evaluere offentlighedens og andre interesseparters anvendelse, anerkendelse og fortolkning af EMAS-logoet og vurdere, om der er behov for at revidere logoet og kravene til brugen heraf.

Artikel 16

Omkostninger og gebyrer

1. Der kan indføres et gebyrsystem i overensstemmelse med regler, der fastsættes af de enkelte medlemsstater, til dækning af administrationsomkostningerne i forbindelse med registreringsproceduren for organisationer og i forbindelse med akkreditering af og tilsyn med miljøverifikatorer samt til dækning af andre omkostninger ved EMAS.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer i medfør af denne artikel.

Artikel 17

Ophævelse af forordning (EØF) nr. 1836/93

1. Forordning (EØF) nr. 1836/93 ophæves på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, jf. dog stk. 2-5.

2. Nationale akkrediteringsordninger og registreringsorganer, der er indført i medfør af forordning (EØF) nr. 1836/93, er fortsat gældende. Medlemsstaterne ændrer de procedurer, akkrediteringsordningerne og registreringsorganerne følger, i henhold til de tilsvarende bestemmelser i nærværende forordning. Medlemsstaterne sørger for, at disse ordninger er fuldt funktionsdygtige senest 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

3. Miljøverifikatorer, der er akkrediteret i henhold til forordning (EØF) nr. 1836/93, kan fortsætte deres virke i overensstemmelse med kravene i nærværende forordning.

4. Anlægsområder, der er registreret i henhold til forordning (EØF) nr. 1836/93, forbliver i EMAS-registeret. Overholdelse af de nye krav i nærværende forordning kontrolleres i forbindelse med den førstkommende verifikation af et anlægsområde. Hvis den førstkommende verifikation skal foretages inden seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden, kan datoen for den næste verifikation af et anlægsområde udskydes med seks måneder efter aftale med miljøverifikatoren og registreringsorganerne.

5. Stk. 3 og 4 finder også anvendelse på miljøverifikatorer, der er akkrediteret, og anlægsområder, der er registreret i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1836/93, hvis de ansvarlige akkrediteringsorganer og registreringsorganer er enige om, at miljøverifikatorerne og de registrerede anlægsområder opfylder alle kravene i forordning (EØF) nr. 1836/93, og meddeler Kommissionen dette.

▼B

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

A. **KRAV TIL MILJØLEDELSESSYSTEMER**

Miljøledelsessystemet skal gennemføres i overensstemmelse med nedenstående krav (afsnit 4 i EN ISO 14001:1996) (*):

I-A **Krav til Miljøledelsessystemer**

I-A.1. Almene krav

Organisationen skal udforme og vedligeholde et miljøledelsessystem. Kravene hertil er beskrevet I dette bilag.

I-A.2. Miljøpolitik

Den øverste ledelse skal fastsætte organisationens miljøpolitik og sørge for, at den

a) er egnet i forhold til arten og omfanget af samt miljøpåvirkningerne fra organisationens aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser;

b) omfatter en forpligtelse til løbende forbedring og forebyggelse af forurening;

c) omfatter en forpligtelse til at overholde relevant lovgivning og relevante myndighedskrav på miljøområdet samt andre bestemmelser, som organisationen har tilsluttet sig;

d) udgør rammen for at fastsætte og at gennemgå miljømålsætninger og miljømål;

e) er nedfældet, indført, opdateret og meddelt til alle medarbejdere;

f) er tilgængelig for offentligheden.

I-A.3. Planlægning

I-A.3.1. *Miljøforhold*

Organisationen skal udforme og vedligeholde (en) fremgangsmåde(r) til at kende de miljøforhold, der er knyttet til de af dens aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, som den kan styre, og som den kan forventes at have indflydelse på, med henblik på at fastslå de miljøforhold, som har eller kan have en væsentlig miljøpåvirkning. Organisationen skal sørge for, at de forhold, der er knyttet til disse væsentlige miljøpåvirkninger, inddrages ved fastsættelsen af dens miljømålsætninger.

Organisationen skal holde disse oplysninger opdateret.

I-A.3.2. *Lovbestemte krav og andre bestemmelser*

Organisationen skal udforme og vedligeholde en fremgangsmåde til at finde frem til og have adgang til lovbestemte krav og andre bestemmelser, som organisationen har tilsluttet sig, og som er relevante for miljøforhold knyttet til dens aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser.

I-A.3.3. *Målsætninger og mål*

Organisationen skal udforme og vedligeholde nedfældede miljømålsætninger og miljømål for enhver relevant funktion og ethvert relevant niveau i organisationen.

Under fastsættelsen og gennemgangen af sine målsætninger skal en organisation inddrage relevante lovbestemte krav og andre bestemmelser, sine væsentlige miljøforhold, sine tekniske valgmuligheder og sine økonomiske, driftsmæssige og forretningsmæssige forudsætninger samt sine interesseparters synspunkter.

Målsætninger og mål skal være i overensstemmelse med miljøpolitikken, herunder med forpligtelsen til at forebygge forurening.

(*) Teksten til den nationale standard, der er gengivet i dette bilag, bringes med tilladelse fra CEN. Den fuldstændige tekst til den national standard kan købes hos de nationale standardiseringsorganisationer, der er opført på listen i dette bilag.

▼B

I-A-3.4. *Miljøhandlingsprogram(mer)*

Organisationen skal udforme og vedligeholde (et) miljøhandlingsprogram(mer) for at kunne opfylde sine målsætninger og mål. Det skal omfatte

a) udpegning af ansvarlige for at nå målsætninger og, mål for enhver relevant funktion og på ethvert relevant niveau i organisationen;

b) de virkemidler, hvormed og den tidsramme inden for hvilken, de skål nås.

Hvis et projekt vedrører nyudviklinger og nye eller ændrede aktiviteter, produkter eller tjenesteydelser, skal programmet (programmerne) ændres, hvor det er relevant, således at miljøledelsen omfatter sådanne projekter.

I-A.4. Iværksættelse og drift

I-A.4.1. *Struktur og ansvar*

Opgaver, ansvar og beføjelser skal være fastlagt, nedfældet og meddelt for at lette en hensigtsmæssig miljøledelse.

Ledelsen skal stille de nødvendige ressourcer til iværksættelse og styring af miljøledelsessystemet til rådighed. Ressourcer omfatter mandskab og særlige færdigheder, teknik og økonomiske ressourcer.

Organisationens øverste ledelse skal udpege en eller flere ledelsesrepræsentanter, som uanset ansvar for andre opgaver skal have fastlagt som opgave, have ansvar for og beføjelser til at

a) sørge for, at kravene til miljøledelsessystemet er fastsat, iværksat og opretholdt i overensstemmelse med denne standard;

b) rapportere til den øverste ledelse, hvorledes miljøledelsessystemet efterleves som grundlag for ledelsens gennemgang og som grundlag for forbedring af miljøledelsessystemet.

I-A.4.2. *Uddannelse, miljøbevidsthed og færdigheder*

Organisationen skal klarlægge behov for uddannelse. Den skal stille krav om, at alle medarbejdere, hvis arbejde kan medføre en væsentlig miljøpåvirkning, har modtaget en formålstjenlig uddannelse.

Organisationen skal udforme og vedligeholde fremgangsmåder, der giver dens medarbejdere eller medlemmer i enhver relevant funktion eller på ethvert relevant niveau kendskab til

a) vigtigheden af overensstemmelse med miljøpolitikken og fremgangsmåderne og med kravene i miljøledelsessystemet;

b) de væsentlige miljøpåvirkninger — det være sig aktuelle eller mulige — fra deres arbejde og til de miljømæssige fordele af en forbedret personlig indsats;

c) deres opgaver og ansvar for at opnå overensstemmelse med miljøpolitikken og fremgangsmåderne og med kravene til miljøledelsessystemet, herunder krav til nødberedskab og afværgeforanstaltninger;

d) de mulige konsekvenser af at fravige de fastlagte fremgangsmåder for driften.

Medarbejdere, som udfører opgaver, der kan give anledning til væsentlige miljøpåvirkninger, skal være kyndige som følge af formålstjenlig undervisning, uddannelse, og/eller erfaring.

I-A.4.3. *Kommunikation*

Organisationen skal, hvad angår dens miljøforhold og miljøledelsessystem, udforme og vedligeholde fremgangsmåder for

a) intern kommunikation mellem de forskellige niveauer og funktioner i organisationen;

b) at modtage, nedfælde og besvare relevante henvendelser fra eksterne interesseparter.

Organisationen skal overveje, hvordan den vil håndtere ekstern kommunikation om sine væsentlige miljøforhold og nedfælde sin beslutning.

▼B

I-A.4.4. *Beskrivelse af miljøledelsessystemet*

Organisationen skal udforme og vedligeholde oplysninger, på papir eller i elektronisk form, som

a) beskriver hoveddelene i miljøledelsessystemet og disses sammenhæng;

b) giver henvisning til tilknyttede dokumenter.

I-A.4.5. *Dokumentstyring*

Organisationen skal udforme og vedligeholde fremgangsmåder til at styre alle dokumenter, der er krævet i denne standard, således at

a) de kan genfindes;

b) de periodevis af dertil udpegede medarbejdere bliver gennemgået, om nødvendigt opdateret og godkendt som værende tilstrækkelige;

c) den gyldige udgave af relevante dokumenter er tilgængelig på alle steder, hvor der udføres handlinger, som er væsentlige for miljøledelsessystemets hensigtsmæssige funktion;

d) forældede dokumenter straks fjernes fra alle udstedelsessteder og brugssteder og i øvrigt er beskyttet mod utilsigtet brug;

e) ethvert forældet dokument, der opbevares af lovbestemte årsager og/eller med det formål at opsamle erfaring, er mærket på passende vis.

Dokumenter skal være letlæselige, daterede (med opdateringsdatoer) og let genkendelige, vedligeholdt på en velordnet måde, og de skal opbevares i en fastlagt periode. Fremgangsmåder og ansvar skal fastsættes og vedligeholdes med hensyntagen til oprettelse og ændring af forskellige dokumentarter.

I-A.4.6. *Driftsstyring*

Organisationen skal klarlægge de handlinger og aktiviteter, som har sammenhæng med de fastlagte væsentlige miljøforhold, i overensstemmelse med sin politik, sine målsætninger og sine mål. Organisationen skal planlægge disse aktiviteter, herunder vedligeholdelse, således at de udføres under fastlagte betingelser ved at

a) udforme og vedligeholde nedskrevne fremgangsmåder, som dækker situationer, hvor fravær af disse kunne føre til afvigelser fra miljøpolitikken samt fra målsætninger og mål;

b) fastsætte driftsbetingelser i disse fremgangsmåder;

c) udforme og vedligeholde fremgangsmåder med udspring i de klarlagte væsentlige miljøforhold for varer og tjenesteydelser, der bruges af organisationen, og ved at kommunikere relevante fremgangsmåder og krav til leverandører, entreprenører og underleverandørers.

I-A.4.7. *Nødberedskab og afværgeforanstaltninger*

Organisationen skal udforme og vedligeholde fremgangsmåder til at klarlægge potentielle ulykker og nødsituationer og til at reagere herpå samt til at forebygge og mindske de miljøpåvirkninger, der kan have sammenhæng med disse.

Organisationen skal gennemgå og om nødvendigt opdatere sine fremgangsmåder for nødberedskab og afværgeforanstaltninger, især efterforekomst af ulykker og nødsituationer.

Organisationen skal også periodevis afprøve sådanne fremgangsmåder, hvor det er praktisk muligt.

I-A.5. Kontrol og korrigerende handlinger

I-A.5.1. *Overvågning og målinger*

Organisationen skal udforme og vedligeholde nedfældede. fremgangsmåder for på en regelmæssig måde at overvåge og måle de nøgleværdier for drift og for aktiviteter, som kan have en væsentlig miljøpåvirkning. Disse skal omfatte registrering af oplysninger, der viser indsats og resultater, relevant driftsstyring og overensstemmelse med organisationens miljømålsætninger og miljømål.

Overvågningsudstyr skal være kalibreret og vedligeholdt, og registreringer herom skal opbevares i overensstemmelse med organisationens fremgangsmåder.

▼B

Organisationen skal udforme og vedligeholde nedfældede fremgangsmåder til periodevis at vurdere, om den overholder relevant miljømæssig lovgivning og forordninger.

I-A.5.2. *Afvigelser og korrigerende og forebyggende handlinger*

Organisationen skal udforme og vedligeholde fremgangsmåder til at klarlægge ansvar for og bemyndigelse til at håndtere og undersøge afvigelser, til at handle for at mindske enhver forårsaget påvirkning og til at påbegynde og fuldføre korrigerende og forebyggende handlinger.

Enhver korrigerende og forebyggende handling, udført for at fjerne årsagen til aktuelle og mulige afvigelser, skal være afstemt efter problemernes størrelse og stå i et rimeligt forhold til den miljøpåvirkning, som er blevet afdækket.

Organisationen skal iværksætte og registrere enhver ændring i de nedfældede fremgangsmåder, som foranlediget af en korrigerende og forebyggende handling.

I-A.5.3. *Registre*

Organisationen skal udforme og vedligeholde fremgangsmåder for identifikation, vedligeholdelse og bortskaffelse af miljømæssige registreringer. Registre skal omfatte uddannelsesregistreringer og resultater af revisioner og gennemgange.

Miljømæssige registreringer skal være letlæselige, identificerede og kunne henføres til den omhandlede aktivitet, produkt eller tjenesteydelse. Miljømæssige registreringer skal opbevares og vedligeholdes på en sådan måde, at de er let genfindelige og beskyttet mod skade, forringelse eller tab. Deres opbevaringstid skal være fastlagt og registreret.

Registre skal vedligeholdes, afpasset i forhold til systemet og organisationen, for at overensstemmelse med kravene i denne standard kan eftervises.

I-A.5.4. *Revision af miljøledelsessystemet*

Organisationen skal udforme og vedligeholde et program (programmer) og fremgangsmåder for periodevis udførelse af revisioner af miljøledelsessystemet for at

a) bestemme, hvorvidt eller hvorvidt ikke miljøledelsessystemet

   1) stemmer overens med planlagte miljøledelsestiltag, herunder betingelserne i denne standard; og

   2) er blevet rigtigt iværksat og vedligeholdt; og

b) give oplysning om revisionsresultaterne til ledelsen.

Organisationens revisionsprogram, herunder enhver tidsplan, skal baseres på den miljømæssige betydning af de omhandlede aktiviteter samt resultaterne af de foregående revisioner. For at være tilstrækkeligt dækkende skal fremgangsmåderne for revision clække revisionens emneområde, hyppighed og metoder samt ansvar for og krav til at lede revisioner og rapportere resultater.

I-A.6. Ledelsens gennemgang

Organisationens øverste ledelse skal, med intervaller den bestemmer, gennemgå miljøledelsessystemet for at sikre dets fortsatte egnethed, tilstrækkelighed og hensigtsmæssighed. Ledelsens gennemgang skal indebære, at der indsamles de nødvendige oplysninger til, at ledelsen kan foretage sin vurdering. Denne gennemgang skal foreligge nedfældet.

Ledelsens gennemgang skal behandle det mulige behov for ændringer i politik, målsætninger og andre dele af miljøledelsessystemet i lyset af resultaterne af revisionen af miljøledelsessystemet, af forhold under forandring og af forpligtelsen til løbende forbedring.

▼B

Liste over nationale standardiseringsorganisationer

B: IBN — BIN (Institut Belge de Normalisation — Belgisch Instituut voor Normalisatie)

▼A1

CZ: Rada programu EMAS

▼B

DK: DS (Dansk Standard)

D: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

▼A1

EE: EVS (Eesti Standardikeskus)

▼B

EL: ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποίησης)

E: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)

F: AFNOR (Association Française de Normalisation)

IRL: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

I: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

▼A1

CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας

LV: LATAK (Latvijas Nacionālais Akreditācijas birojs)

LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)

▼B

L: SEE (Service de l'Énergie de l'État) (Luxembourg)

▼A1

HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)

MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards / Malte Standards Authority)

▼B

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

A: ON (Österreichisches Normunginstitut)

▼A1

PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)

▼B

P: IPQ (Instituto Português da Qualidade)

▼A1

SI: SIST (Slovenský inštitut za standardizacijo)

SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)

▼B

FIN: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y.)

S: SIS (Standardiseringen i Sverige)

UK: BSI (British Standards Institution)

B. **OMRÅDER, SOM EMAS-DELTAGENDE ORGANISATIONER SKAL TAGE HENSYN TIL**

1. **Overholdelse af lovgivningen**

En deltagende organisation skal kunne påvise,

a) at den har kendskab til og er klar over betydningen af al relevant miljølovgivning for den pågældende organisation

b) at den forpligter sig til at overholde miljølovgivningen, og

c) at den har indført procedurer til sikring af, at organisationen til stadighed kan opfylde disse krav.

2. **Miljøindsats og -resultater**

Deltagende organisationer skal kunne påvise, at deres miljøledelsessystem og revisionsprocedurer omfatter organisationens aktuelle miljøindsats og -resultater med hensyn til de i bilag VI nævnte miljø-

▼B

forhold. Organisationens miljøindsats og -resultater i forhold til målsætningerne og målene vurderes som en del af miljøkortlægningen. Organisationen skal også forpligte sig til løbende at forbedre sin miljøindsats og sine miljøresultater. Organisationen kan her basere sig på lokale, regionale og nationale miljøprogrammer.

Midlerne til at nå målsætningerne og målene må ikke være miljømålsætninger. Hvis organisationen omfatter et eller flere anlægsområder, skal hvert af disse, som EMAS gælder for, opfylde alle EMAS-kravene, inkl. kravene om en løbende forbedring af miljøindsatsen og -resultaterne som defineret i artikel 2, litra b).

3. **Ekstern kommunikation og eksterne forbindelser**

Deltagende organisationer skal kunne påvise, at de har en åben dialog med offentligheden og andre interesseparter, herunder lokale myndigheder og kunder, om miljøpåvirkningerne fra deres aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, så de kan indkredse offentlighedens og andre interesseparters problemer.

4. **Medarbejderindflydelse**

Foruden kravene i bilag I, afsnit A, skal medarbejderne inddrages i processen med henblik på løbende forbedring af organisationens miljøindsats og -resultater. Til dette formål bør der anvendes passende former for deltagelse såsom ordningen med en forslagsbog, projektbaseret gruppearbejde eller miljøkomitéer. Organisationen skal følge Kommissionens retningslinjer om den bedste praksis på dette område. Desuden skal enhver medarbejderrepræsentant, der anmoder herom, også inddrages.

▼B

BILAG II

KRAV TIL INTERN MILJØREVISION

2.1. **Almene krav**

Interne revisioner sikrer, at aktiviteterne i en organisation udføres i overensstemmelse med fastlagte fremgangsmåder. Sådanne revisioner kan også afdække eventuelle problemer med disse fremgangsmåder eller muligheder for at forbedre dem. Revisioner, der gennemføres i en organisation, kan variere fra revision af en ukompliceret fremgangsmåde til revision af komplekse aktiviteter. Over et vist tidsrum skal alle aktiviteter i en given organisation underkastes en revision. Den tid, det tager at foretage revision af samtlige aktiviteter i en organisation, benævnes revisionscyklus. For små, ikke-komplekse organisationer kan samtlige aktiviteter eventuelt revideres på én gang. For sådanne organisationer er revisionscyklussen tidsrummet mellem disse revisioner.

For at sikre en upartisk bedømmelse skal interne revisioner udføres af personer, der er tilstrækkelig uafhængige af de aktiviteter, revisionen omfatter. Revision kan gennemføres af ansatte i organisationen eller af eksterne parter (ansatte fra andre organisationer, ansatte fra andre dele af den samme organisation eller konsulenter).

2.2. **Miljørevisionsmål**

Organisationens miljørevisionsprogrammer skal skriftligt beskrive målene for hver enkelt revision eller revisionscyklus og samtidig fastsætte, hvor ofte hver enkelt aktivitet skal revideres.

Miljørevisionsmålene skal i særdeleshed omfatte bedømmelse af de indførte miljøledelsessystemer og en bedømmelse af, om der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik og -program, herunder overensstemmelse med relevante lovbestemte miljøkrav.

2.3. **Omfanget af revisionen**

Det samlede omfang af den enkelte revision eller i påkommende tilfælde af de enkelte trin af en revisionscyklus skal klart beskrives og skal udtrykkeligt angive:

1) emneområder for revisionen
2) hvilke aktiviteter, der skal revideres
3) hvilke miljøkriterier, der skal tages hensyn til
4) hvilken periode, revisionen skal dække.

Miljørevisionen skal indbefatte en vurdering af de konkrete data, i det omfang dette er nødvendigt for at kunne bedømme organisationens miljøindsats og -resultater.

2.4. **Organisation og ressourcer**

Miljørevisioner skal udføres af personer eller grupper af personer med den nødvendige viden om de sektorer og de områder, som skal revideres, herunder viden og erfaring om de relevante miljømæssige, ledelsesmæssige, tekniske og forskriftsmæssige forhold, samt med tilstrækkelig uddannelse og erfaring på de enkelte revisionsområder til at kunne opfylde de fastsatte miljørevisionsmål. De ressourcer og den tid, der afsættes til revisionen, skal stå i et rimeligt forhold til omfanget af og målene for revisionen.

Organisationens ledelse skal bistå ved gennemførelsen af miljørevisionen.

Miljørevisorerne skal være tilstrækkelig uafhængige af de aktiviteter, revisionen omfatter, til at kunne træffe en objektiv og upartisk afgørelse.

2.5. **Planlægning og forberedelse af en miljørevision**

Hver enkelt miljørevision skal planlægges og forberedes, navnlig med det formål

— at sikre, at der afsættes tilstrækkelige ressourcer
— at sikre, at alle, som deltager i revisionsprocessen (herunder miljørevisorer, ledelse og medarbejdere), forstår deres opgaver og ansvar.

Ved forberedelsen af miljørevisionen skal deltagerne gøre sig bekendt med aktiviteterne i organisationen og med det eksisterende miljøledelsessystem og gennemgå resultaterne og konklusionerne af tidligere revisioner.

▼B

2.6. **Revisionsarbejdet**

Revisionen skal omfatte drøftelser med medarbejdere, inspektion af driftsforhold og udstyr samt gennemgang af journaler, skriftlige procedurer og andet relevant dokumentationsmateriale med henblik på at vurdere den pågældende aktivitet med hensyn til miljøindsats og -resultater og fastslå, om den opfylder gældende standarder og forskrifter eller fastsatte målsætninger og mål, og om systemet til placering af ansvaret for miljøforholdene er effektivt og hensigtsmæssigt. Der bør bl.a. anvendes stikprøvekontrol af disse kriterier som middel til at vurdere hele miljøledelsessystemets effektivitet.

Revisionsprocessen skal navnlig omfatte følgende trin:

a) forståelse af ledelsessystemerne

b) bedømmelse af ledelsessystemernes styrke og svagheder

c) indsamling af relevante revisionsbeviser

d) bedømmelse af revisionsresultaterne

e) udarbejdelse af revisionskonklusioner

f) rapportering af revisionsresultater og -konklusioner.

2.7. **Rapportering af revisionsresultater og -konklusioner**

1) Miljørevisorerne skal udarbejde en skriftlig rapport af passende form og indhold, således at der ved afslutningen af hver enkelt revision eller revisionscyklus sikres en fuldstændig og formelt korrekt forelæggelse af revisionsresultaterne og -konklusionerne.

   Resultaterne og konklusionerne skal i behørig form fremsendes til organisationens øverste ledelse.

2) De primære formål med en skriftlig revisionsrapport er

   a) at dokumentere revisionens omfang;

   b) at oplyse organisationens ledelse om, i hvilken grad der er overensstemmelse med organisationens miljøpolitik, og om de miljømæssige fremskridt i organisationen;

   c) at oplyse organisationens ledelse om effektiviteten og pålideligheden af systemet til overvågning af og kontrol med organisationens miljøpåvirkninger;

   d) at påvise nødvendigheden af eventuelle korrigerende handlinger.

2.8. **Opfølgning af revisionen**

Revisionsprocessen skal afsluttende følges op med udarbejdelse og gennemførelse af en handlingsplan for passende korrigerende handlinger.

Der skal være indført egnede mekanismer til sikre, at resultaterne af revisionen bliver fulgt op.

2.9. **Revisionsperioder**

Revisionen eller revisionscyklussen skal gennemføres mindst hvert tredje år. Hvor hyppigt en given aktivitet revideres, vil variere afhængigt af

a) aktiviteternes art, omfang og kompleksitet

b) væsentligheden af de tilknyttede miljøpåvirkninger

c) omfanget og alvoren af de problemer, der er afdækket i forbindelse med foregående revisioner

d) organisationens miljøproblemer gennem tiden.

Mere komplekse aktiviteter, der indebærer større miljøvirkninger, skal revideres hyppigere.

En organisation skal selv fastlægge sit revisionsprogram og revisionshyppigheden under hensyntagen til Kommissionens retningslinjer, der vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

▼B

BILAG III

MILJØREDEGØRELSE

3.1. **Indledning**

Sigtet med miljøredegørelsen er at forelægge oplysninger for offentligheden og andre interesseparter om organisationens miljøpåvirkninger og dens miljøindsats og -resultater, samt dens stadige forbedring af miljøindsatsen. Miljøredegørelsen er også et middel til at behandle interesseparternes synspunkter, som organisationen har fået kendskab til (bilag I, afsnit B, punkt 3), og som den anser for væsentlige (bilag IV, punkt 6.4). De, der ikke har andre midler til at indhente disse oplysninger, skal have miljøoplysningerne forelagt på tryk i en tydelig og sammenhængende form. Efter første registrering og derefter hvert tredje år skal organisationen give de oplysninger, der er nævnt i punkt 3.2, i en samlet trykt udgave.

Kommissionen vedtager retningslinjer for miljøredegørelsen efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

3.2. **Miljøredegørelse**

I forbindelse med førstegangsregistrering af en organisation skal organisationen under hensyntagen til kriterierne i punkt 3.5 fremlægge miljøoplysninger, benævnt en »miljøredegørelse«, som skal bekræftes af miljøverifikator. Efter denne bekræftelse skal oplysningerne forelægges registreringsorganet og dernæst gøres tilgængelige for offentligheden. Miljøredegørelsen er et instrument for kommunikation og dialog med interesseparter vedrørende miljøindsats- og resultater. Organisationerne skal overveje behovene for at give offentligheden og andre interesseparter oplysninger, når de udarbejder og udformer miljøredegørelsen.

Oplysningerne skal mindst indeholde:

a) en klar og entydig beskrivelse af den organisation, der registreres under EMAS, og, hvor det er relevant, et resumé af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og forholdet mellem organisationen og eventuelle moderorganisationer

b) organisationens miljøpolitik og en kort beskrivelse af miljøledelsessystemet

c) en beskrivelse af alle væsentlige direkte og indirekte miljøforhold, der medfører væsentlige miljøpåvirkninger fra organisationen og af påvirkningernes art i forbindelse med disse aspekter (bilag VI)

d) en beskrivelse af miljømålsætninger og miljømål i relation til de væsentlige miljøforhold og -påvirkninger

e) et resumé af de foreliggende data om organisationens miljøindsats og -resultater set i forhold til dens miljømålsætninger og miljømål i relation til dens væsentlige miljøpåvirkninger. Resuméet kan indeholder tal for forurenende emissioner, affaldsdannelse, forbrug af råvarer, energi og vand, støj samt andre forhold som omhandlet i bilag VI. Oplysningerne bør muliggøre en sammenligning fra år til år for at vurdere udviklingen i organisationens miljøindsats og -resultater

f) andre faktorer vedrørende miljøindsats og -resultater, bl.a. indsatsen i forhold til lovgivningen med hensyn til dens væsentlige miljøpåvirkninger

g) miljøverifikators navn og akkrediteringsnummer og datoen for bekræftelsen.

3.3. **Kriterier for rapportering om miljøindsatsen og -resultaterne**

De rådata, et miljøledelsessystem resulterer i, kan anvendes på forskellig måde til at beskrive en organisations miljøindsats og -resultater. I dette øjemed kan organisationen anvende relevante eksisterende indikatorer for miljøindsatsen, idet den skal sikre, at sådanne indikatorer:

a) giver en nøjagtig vurdering af organisationens miljøindsats og -resultater

b) er let forståelige og entydige

c) giver mulighed for at vurdere en organisations miljøindsats og -resultater fra år til år

d) giver mulighed for sammenligning med sektorspecifikke, nationale eller regionale referencedata

e) giver mulighed for sammenligning med relevante lovfæstede krav.

▼B

3.4. **Vedligeholdelse af offentligt tilgængelige oplysninger**

Organisationen skal ajourføre de i punkt 3.2 omhandlede oplysninger og skal lade alle ændringer bekræfte årligt af en miljøverifikator. Denne hyppighed, hvormed ajourføringerne skal foretages, kan fraviges på betingelser, der fastsættes i retningslinjer fra Kommissionen, som vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2. Sådanne ændringer skal, når de er bekræftet, tillige forelægges registreringsorganet og gøres tilgængelige for offentligheden.

3.5. **Offentliggørelse af oplysninger**

En organisation kan ønske at stile sine miljøoplysninger til forskellige målgrupper eller interesseparter og i denne sammenhæng kun anvende udvalgte oplysninger fra miljøredegørelsen. Alle miljøoplysninger, der offentliggøres af en organisation, kan forsynes med EMAS-logoet, forudsat at miljøverifikator har bekræftet oplysningerne som værende:

a) nøjagtige og ikke-vildledende

b) dokumenterede og verificerbare

c) relevante og anvendt i en passende sammenhæng

d) repræsentative for organisationens generelle miljøindsats og -resultater

e) vanskelige at misforstå

f) væsentlige i relation til den samlede miljøpåvirkning

og forudsat, at der henvises til organisationens seneste miljøredegørelse, som oplysningerne stammer fra.

3.6. **Offentlighedens adgang til oplysningerne**

De i punkt 3.2, litra a)-g), omhandlede oplysninger, som udgør en organisations miljøredegørelse, og de i punkt 3.4 omhandlede ajourførte oplysninger skal gøres tilgængelige for offentligheden og andre interesseparter. Miljøredegørelsen skal gøres tilgængelig for offentligheden. Med henblik herpå opfordres organisationerne til at anvende alle til rådighed stående midler hertil (elektronisk publikation, biblioteker osv.). En organisation skal over for miljøverifikator kunne påvise, at alle, der er interesserede i organisationens miljøindsats og -resultater, nemt og uden omkostninger får adgang til de i punkt 3.2, litra a)-g), og punkt 3.4 omhandlede oplysninger.

3.7. **Miljøansvar på lokalt plan**

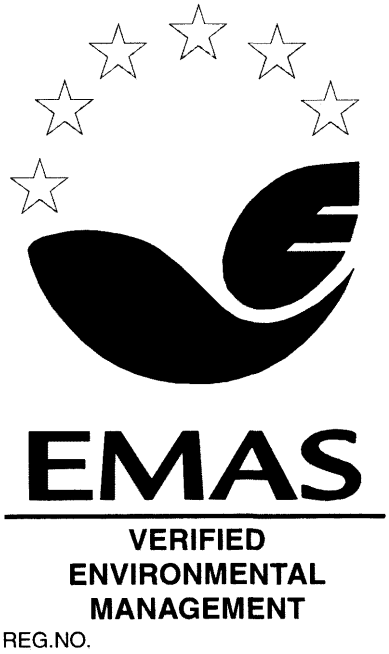
Organisationer, der registreres under EMAS, kan ønske at fremlægge en samlet miljøredegørelse, der dækker forskellige geografiske lokaliteter. Formålet med EMAS er at sikre miljøansvar på lokalt plan, hvorfor organisationerne skal sørge for, at de væsentlige miljøpåvirkninger for hvert enkelt anlægsområde er klart identificeret og beskrevet i den samlede redegørelse.

▼B

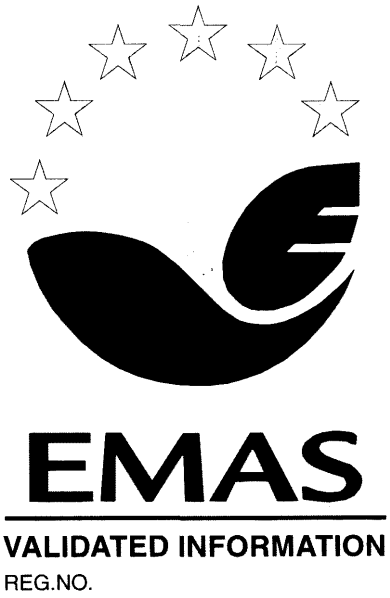
BILAG IV

Logo

Version 1

Version 2

▼A1

Logoet kan anvendes af en EMAS-registreret organisation i enhver af de 20 sprogudgaver, idet følgende tekster skal anvendes:

	Logo 1	Logo 2
Spansk:	»Gestión ambiental verificada«	»información validada«
Tjekkisk:	»ověřený systém environmentálního řízení«	»platná informace«
Dansk:	»verificeret miljøledelse«	»bekræftede oplysninger«
Tysk:	»geprüftes Umweltmanagement«	»geprüfte Information«
Estisk:	»tõestatud keskkonnajuhtimine«	»kinnitatud informatsioon«
Græsk:	»επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση«	»επικυρωμένες πληροφορίες«
Fransk:	»Management environnemental vérifié«	»information validée«
Italiensk:	»Gestione ambientale verificata«	»informazione convalidata«
Lettisk:	»verificēta vides vadība«	»apstiprināta informācija«
Litauisk:	»įvertinta aplinkosaugos vadyba«	»patvirtinta informacija«
Ungarsk:	»hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer«	»hitelesített információ«
Maltesisk:	»Immaniġġjar Ambjentali Verifikat«	»Informazzjoni Konvalidata«
Nederlandsk:	»Geverifieerd milieuzorgsysteem«	»gevalideerde informatie«
Polsk:	»zweryfikowany system zarządzania środowiskowego«	»informacja potwierdzona«
Portugisisk:	»Gestão ambiental verificada«	»informação validada«
Slovakisk:	»overený systém environmentálneho riadenia«	»platná informácia«
Slovensk:	»Preverjen sistem ravnanja z okoljem«	»preverjene informacije«
Finsk:	»vahvistettu ympäristöasioiden hallinta«	»vahvistettua tietoa«
Svensk:	»Kontrollerat miljöledningssystem«	»godkänd information«

▼A1

I begge logoer skal organisationens registreringsnummer altid være anført.

Logoet skal anvendes enten

— i tre farver (Pantone No 355 Green; Pantone No 109 Yellow; Pantone No 286 Blue)
— i sort på hvid baggrund eller
— i hvidt på sort baggrund.

▼B

I begge versioner af logoet skal organisationens registreringsnummer altid være anført.

Logoet skal anvendes enten

— i tre farver (Pantone No. 355 Green; Pantone No. 109 Yellow; Pantone No. 286 Blue)
— i sort på hvid baggrund, eller
— i hvidt på sort baggrund.

▼B

BILAG V

AKKREDITERING AF OG TILSYN MED MILJØVERIFIKATORER SAMT DISSES OPGAVER

5.1. Generelt

Akkreditering af miljøverifikatorer skal foregå efter de i dette bilag beskrevne principper med hensyn til kompetence. Akkrediteringsorganerne kan vælge at akkreditere enkeltpersoner, organisationer eller begge dele som miljøverifikatorer. De nærmere procedurer og kriterier for akkreditering af miljøverifikatorer skal i henhold til artikel 4 fastlægges nationale akkrediteringsordninger, der er i overensstemmelse med disse principper. Den proces med gensidig overvågning, der er omhandlet i artikel 4, skal sikre, at disse principper overholdes.

5.2. Krav i forbindelse med akkreditering af miljøverifikatorer

5.2.1. En miljøverifikator, det være sig en enkeltperson eller en organisation, skal opfylde følgende mindstekrav med hensyn til kompetence:

a) kendskab til og forståelse af forordningen, miljøledelsessystemernes generelle funktion, relevante standarder og de retningslinjer, Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 4 og artikel 14, stk. 2, vedrørende anvendelsen af denne forordning

b) kendskab til og forståelse af de lovbestemte og administrative krav, der gør sig gældende for den aktivitet, som er genstand for verifikationen

c) kendskab til og indsigt i miljøspørgsmål, herunder kendskab til og indsigt i miljøaspektet af bæredygtig udvikling

d) kendskab til og indsigt i de miljørelaterede tekniske aspekter ved den aktivitet, der er genstand for verifikationen

e) tilstrækkelig indsigt i den generelle drift af den aktivitet, der er genstand for verifikationen, til at kunne vurdere, om miljøledelsessystemet er hensigtsmæssigt

f) kendskab til og indsigt i kravene til og metoderne for miljørevision

g) kendskab til revision af miljøoplysninger (miljøredegørelse).

Dokumentation for viden, relevant erfaring og teknisk kunnen på ovennævnte områder bør forelægges det akkrediteringsorgan, som verifikatoren har henvendt sig til for at søge akkreditering.

Herudover skal miljøverifikatoren være uafhængig, især af organisationens miljørevisor eller konsulent, upartisk og objektiv i udførelsen af sine opgaver.

Den enkelte miljøverifikator eller verifikationsorganisation skal sikre, at han/hun eller organisationen og dens personale ikke er under noget kommercielt, finansielt eller andet pres, som kan påvirke deres afgørelser eller tilliden til deres uafhængighed og integritet i forbindelse med deres aktiviteter, og at de overholder gældende regler herfor.

Miljøverifikatoren skal anvende dokumenterede metoder og procedurer, herunder kvalitetskontrolmekanismer og fortrolighedsbestemmelser, i forbindelse med verifikationskravene i denne forordning.

Hvis miljøverifikatoren er en organisation, skal miljøverifikatoren have og på anmodning stille en organisationsplan til rådighed med strukturerne og ansvarsfordelingen inden for organisationen og en erklæring om retlig status, ejendomsret og finansieringskilder.

5.2.2. Akkrediteringens omfang

Omfanget af miljøverifikatorernes akkreditering skal fastlægges i overensstemmelse med den nomenklatur for økonomiske aktiviteter (NACE koder), som er fastsat i Rådets forordning (EØF) 3037/90 [1]. Akkrediteringens omfang skal stå mål med miljøverifikatorens kompetence. Ved fastlæggelsen af akkrediteringens omfang skal der også i givet fald tages hensyn til aktivitetens omfang og kompleksitet; dette sikres gennem tilsyn.

[1] EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1. Ændret ved forordning (EØF) nr. 761/93 (EFT L 83 af 3.4.1993, s. 1).

▼B

5.2.3. Yderligere krav i forbindelse med akkreditering af enkeltpersoner, der udfører verifikationer på egen hånd

Miljøverifikatorer, der arbejder på egen hånd, skal ud over at opfylde kravene i punkt 5.2.1 og 5.2.2 være i besiddelse af:

— den nødvendige kompetence til at udføre verifikationer inden for deres akkrediterede områder;

— akkreditering af et omfang, der svarer til deres personlige kompetence.

Det sikres gennem den vurdering, der foretages forud for akkrediteringen, og gennem akkrediteringsorganets tilsyn, at disse krav opfyldes.

5.3. **Tilsyn med miljøverifikatorer**

5.3.1. Tilsyn med miljøverifikatorer udført af det akkrediteringsorgan, som har meddelt akkrediteringen

Miljøverifikatoren skal straks underrette akkrediteringsorganet om enhver ændring, der berører akkrediteringen eller dennes omfang.

Der skal med regelmæssige mellemrum, som ikke må overstige 24 måneder, træffes foranstaltninger for at sikre, at miljøverifikatoren stadig opfylder akkrediteringskravene, og for at kontrollere kvaliteten af de foretagne verifikationer. Tilsyn kan baseres på kontorrevision, tilsynsbesøg i de pågældende organisationer, spørgeskemaer, gennemgang af miljøredegørelser, som er bekræftet af verifikatorerne, og gennemgang af verifikationsrapporter. Tilsyn skal stå i et rimeligt forhold til verifikators aktiviteter.

Akkrediteringsorganet må ikke træffe afgørelse om ophævelse eller suspension af en akkreditering eller om begrænsning af dennes omfang, uden at miljøverifikatoren har haft mulighed for at udtale sig.

5.3.2. Tilsyn med miljøverifikatorer, der udfører verifikationsaktiviteter i en anden medlemsstat end den, hvori de er akkrediteret

En miljøverifikator, der er akkrediteret i en given medlemsstat, skal, inden vedkommende udøver verifikationsaktiviteter i en anden medlemsstat, senest fire uger i forvejen anmelde verifikationen til akkrediteringsorganet i den sidstnævnte medlemsstat og

— give oplysninger om akkrediteringen, sin kompetence og i givet fald verifikatorholdets sammensætning;

— give oplysninger om, hvornår og hvor verifikationen vil finde sted: organisationens adresse og telefonnumre m.m., samt om nødvendigt om foranstaltninger til løsning af juridiske og sproglige problemer.

Akkrediteringsorganet kan anmode om yderligere oplysninger om ovennævnte nødvendige juridiske kundskaber og sprogkundskaber.

En sådan anmeldelse skal indgives forud for enhver ny verifikation.

Akkrediteringsorganet kan ikke stille andre krav, som ville begrænse miljøverifikatorens ret til at udøve sin virksomhed i en anden medlemsstat end i den medlemsstat, hvor akkrediteringen blev meddelt. Der må især ikke opkræves diskriminerende gebyrer for anmeldelse. Akkrediteringsorganet må heller ikke udnytte anmeldelsesproceduren til at forsinke miljøverifikatorens ankomst. Eventuelle vanskeligheder med at føre tilsyn med miljøverifikatoren på den meddelte dato skal være behørigt begrundet. Hvis der påløber tilsynsomkostninger, kan akkrediteringsorganet opkræve passende gebyrer.

Er det tilsynsførende akkrediteringsorgan ikke tilfreds med kvaliteten af miljøverifikatorens arbejde, skal tilsynsrapporten sendes til den pågældende miljøverifikator, til det akkrediteringsorgan, som har meddelt akkrediteringen, til registreringsorganet i den medlemsstat, hvor den organisation, der er genstand for verifikationen, er beliggende, og i tilfælde af yderligere tvister til forummet for akkrediteringsorganer.

Organisationerne kan ikke nægte akkrediteringsorganer tilladelse til at føre tilsyn med miljøverifikatoren gennem tilsynsvurderinger under verifikationsprocessen.

▼B

5.4. **Miljøverifikatorens opgaver**

5.4.1. Uden at det berører medlemsstaternes beføjelser til at føre tilsyn med overholdelsen af bindende forskrifter, skal miljøverifikatoren kontrollere:

a) opfyldelsen af alle denne forordnings krav: miljøkortlægningen (hvis relevant) og miljøledelsessystemet, miljørevisionen og resultaterne heraf og miljøredegørelsen

b) pålideligheden, troværdigheden og korrektheden af dataene og oplysningerne i:

— Miljøredegørelsen (bilag III, punkt 3.2 og 3.3)

▼C1

— Miljøoplysninger, der skal bekræftes (bilag III, punkt 3.5).

▼B

Miljøverifikatoren skal på faglig korrekt måde navnlig undersøge den tekniske korrekthed af miljøkortlægningen (hvis relevant) og miljørevisionen eller andre af organisationens procedurer uden unødigt dobbeltarbejde. Miljøverifikatoren bør bl.a. foretage stikprøvekontrol for at fastslå, om resultaterne af den interne revision er pålidelige.

5.4.2. I forbindelse med den første verifikation skal miljøverifikatoren navnlig kontrollere, at organisationen opfylder følgende krav:

a) organisationen har indført et fuldt funktionsdygtigt miljøledelsessystem, der er i overensstemmelse med bilag I

b) organisationen har udarbejdet et fuldstændigt revisionsprogram, som allerede er påbegyndt i overensstemmelse med bilag II, således at i hvert fald de områder, som har den største indvirkning på miljøet, er dækket

c) ledelsens gennemgang er afsluttet

d) organisationen har udarbejdet en miljøredegørelse i overensstemmelse med bilag III, punkt 3.2.

5.4.3. Overholdelse af lovbestemte krav

Miljøverifikatoren skal sikre, at organisationen har indført procedurer til at kontrollere de forhold ved organisationens aktiviteter, der er underkastet Fællesskabets eller den pågældende medlemsstats miljølovgivning, og at disse procedurer kan sikre, at lovgivningen overholdes. Navnlig skal kontrol med miljørevisionen kunne vise, om de indførte procedurer er tilstrækkelige til at sikre, at den relevante lovgivning overholdes.

Miljøverifikatoren må ikke bekræfte miljøredegørelsen, hvis han i forbindelse med verifikationen, f.eks. ved stikprøvekontrol, kan konstatere, at organisationen ikke opfylder den relevante lovgivning.

5.4.4. Afgrænsning af organisationen

Ved verifikation af miljøledelsessystemet og bekræftelse af miljøredegørelsen skal miljøverifikatoren sikre, at organisationens forskellige driftsenheder og aktiviteter er klart afgrænset og svarer til en faktisk opdeling af aktiviteterne. Miljøredegørelsen skal klart omfatte de forskellige dele af organisationen, som EMAS gælder for.

5.5. **Betingelser for at miljøverifikatoren kan udøve sin virksomhed**

5.5.1. Miljøverifikatoren skal arbejde inden for det kompetenceområde, der er fastsat for akkrediteringen, på grundlag af en skriftlig aftale med organisationen. Aftalen skal fastlægge arbejdets omfang, gøre det muligt for miljøverifikatoren at arbejde fagligt uafhængigt og forpligte organisationen til det fornødne samarbejde.

5.5.2. Under verifikationen skal dokumentationen undersøges; der skal aflægges besøg i organisationen, og herunder især føres samtaler med medarbejderne; der skal udarbejdes en rapport til ledelsen, og organisationens løsning af de i rapporten påviste problemer skal vurderes.

5.5.3. Den dokumentation, som skal gennemgås, inden organisationen besøges, skal omfatte grundlæggende oplysninger om organisationen og dens aktiviteter, miljøpolitikken og miljøprogrammet, en beskrivelse af det benyttede miljøledelsessystem i organisationen, oplysninger fra miljøkortlægningen eller miljørevisionen, rapporten om denne kortlægning eller revision og om eventuelle efterfølgende korrigerende handlinger samt udkastet til miljøredegørelsen.

▼B

5.5.4. Miljøverifikatoren skal udarbejde en rapport til organisationens ledelse. Rapporten skal

a) beskrive alle spørgsmål af betydning for miljøverifikatorens arbejde

b) beskrive organisationens udgangspunkt for gennemførelse af et miljøledelsessystem

c) angive overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning i almindelighed samt i særdeleshed

— påpege tekniske mangler i miljøkortlægningen eller i miljørevisionsmetoden, i miljøledelsessystemet eller i andre relevante procedurer

— påpege uenighed i udkastet til miljøredegørelsen og angive nødvendige ændringer i eller tilføjelser til miljøredegørelsen

d) indeholde en sammenligning med de foregående redegørelser og vurderingen af organisationens miljøindsats og -resultater.

5.6. **Verifikationshyppighed**

Miljøverifikatoren skal i samråd med organisationen udarbejde et program til sikring af, at alle betingelserne for registrering under EMAS verificeres i løbet af højst 36 måneder. Herudover skal miljøverifikatoren med mellemrum på højst 12 måneder bekræfte eventuelle ajourførte oplysninger i miljøredegørelsen. Den hyppighed, hvormed ajourføringerne skal foretages, kan fraviges under omstændigheder, som er fastsat i retningslinjer fra Kommissionen, der vedtages efter proceduren i artikel 14, stk. 2.

▼B

BILAG VI

MILJØFORHOLD

6.1. **Generelt**

En organisation skal undersøge samtlige miljøforhold i relation til sine aktiviteter, produkter og tjenesteydelser og på grundlag af kriterier, som tager hensyn til fællesskabslovgivningen, klarlægge, hvilke miljøforhold der giver anledning til væsentlige miljøpåvirkninger, som grundlag for fastsættelsen af sine miljømålsætninger og miljømål. Disse kriterier skal stilles til rådighed for offentligheden.

En organisation skal tage hensyn til både de direkte og indirekte miljøforhold i relation til sine aktiviteter, produkter og tjenesteydelser.

6.2. **Direkte miljøforhold**

De omfatter de aktiviteter i en organisation, som dennes ledelse har kontrol over. Der kan bl.a. være tale om:

a) udslip til luft

b) udledninger til vand

c) undgåelse, genvinding, genbrug, transport og bortskaffelse af fast og andet affald, især farligt affald

d) arealudnyttelse og jordforurening

e) forbrug af naturressourcer og råmaterialer (herunder energi)

f) lokale miljøgener (f.eks. støj, vibrationer, lugt, støv, visuelle gener)

g) transport (både af varer og tjenesteydelser og af ansatte)

h) risiko for miljøulykker og -påvirkninger, der opstår eller sandsynligvis vil opstå som følge af hændelser, ulykker og potentielle nødsituationer

i) indvirkninger på den biologiske mangfoldighed.

6.3. **Indirekte miljøforhold**

En organisations aktiviteter, produkter og tjenesteydelser kan resultere i væsentlige miljøforhold, som organisationen måske ikke fuldt ud kan kontrollere.

Der kan bl.a. være tale om

a) produktrelaterede spørgsmål (udformning, udvikling, emballering, transport og anvendelse samt genanvendelse/bortskaffelse af affald)

b) kapitalinvesteringer, långivning og forsikringsydelser

c) nye markeder

d) valg af tjenesteydelser og disses sammensætning (f.eks. inden for transport- eller cateringbranchen)

e) administrative og planlægningsmæssige beslutninger

f) produktudbuddets sammensætning

g) ordremodtageres, underleverandørers og leverandørers miljøresultater og -praksis

Organisationerne skal kunne påvise, at de har indkredset de væsentlige miljøforhold i tilknytning til deres indkøbsprocedurer, og at de i deres ledelsessystem tager hensyn til de væsentlige miljøpåvirkninger, som disse forhold afstedkommer. Organisationen bør bestræbe sig på at sikre, at leverandørerne og de personer, der handler på organisationens vegne, overholder organisationens miljøpolitik inden for de aktiviteter, der udføres under kontrakten.

Med hensyn til de indirekte miljøforhold skal en organisation undersøge, hvor stor indflydelse den kan have på disse forhold, og hvilke foranstaltninger der kan træffes til at mindske påvirkningerne.

6.4. **Miljøforholdenes væsentlighed**

Det er organisationens ansvar at fastsætte kriterier for vurdering af miljøforholdenes væsentlighed i relation til organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser for at fastlægge, hvilke der har en væsentlig indvirkning på miljøet. De kriterier, organisationen opstiller, skal være

▼B

omfattende og reproducerbare, kunne underkastes uafhængig kontrol og offentliggøres.

Klarlægning af kriterierne for vurderingen af væsentligheden af en organisations miljøforhold kan bl.a. bygge på:

a) oplysninger om miljøtilstanden med henblik på at identificere de af organisationens aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, som kan have indvirkning på miljøet

b) organisationens eksisterende data om materiale- og energitilførsel samt om risikoen i tilknytning til udledninger, affald og emissioner

c) interesseparternes synspunkter

d) organisationens lovregulerede miljøaktiviteter

e) indkøbsaktiviteter

f) organisationens produkter med hensyn til udformning, udvikling, fremstilling, distribution, servicering, brug, genbrug, genanvendelse og bortskaffelse

g) de af organisationens aktiviteter, der indebærer de største miljømæssige omkostninger og fordele.

Når organisationen vurderer væsentligheden af miljøpåvirkningerne fra sine aktiviteter, skal den ikke blot tage hensyn til normale driftsbetingelser, men også betingelser ved opstart og nedlukning samt betingelser ved rimeligt forudselige nødsituationer. Der skal tages hensyn til tidligere, nuværende og planlagte aktiviteter.

▼B

BILAG VII

MILJØKORTLÆGNING

7.1. **Generelt**

En organisation, der ikke har afgivet de nødvendige oplysninger til at identificere og vurdere de væsentlige miljøforhold i henhold til bilag VI, skal foretage en kortlægning af organisationens miljøforhold. Formålet er at gennemgå alle organisationens miljøforhold som udgangspunkt for etablering af miljøledelsessystemet.

7.2. **Krav**

Kortlægningen bør omfatte fem nøgleområder:

a) gældende lovgivning, de af myndighederne fastsatte krav og andre krav, som organisationen har tilsluttet sig

b) identifikation af alle miljøforhold med væsentlig indvirkning på miljøet i henhold til bilag VI, der er opgjort og talbestemt på passende måde, og udarbejdelse af et register over dem, der er fastlagt som væsentlige

c) en beskrivelse af kriterierne for at vurdere væsentligheden af indvirkningen på miljøet i henhold til bilag VI, punkt 6.4

d) en gennemgang af alle eksisterende miljøledelsessædvaner og -fremgangsmåder

e) en vurdering af tilbagemeldinger fra undersøgelser af tidligere uheld.

▼B

BILAG VIII

OPLYSNINGER I FORBINDELSE MED REGISTRERING

Mindstekrav

Organisationens navn:
Organisationens adresse:
Kontaktperson:
NACE-kode for aktiviteterne:
Antal ansatte:

Verifikators navn:
Akkrediteringsnummer:
Akkrediteringens omfang:
Dato for næste miljøredegørelse:
Navn og telefonnummer mv. for den eller de for organisationen kompetente tilsynsmyndighed(er):

Udfærdiget i ..... den .../.../2000

Organisationens repræsentants underskrift

...